

درس 7:

الف) ابیات زیر را به نثر روان معنی کنید؟

1. در دکان بودی نگهبان دکان نکته گفتی با همه سوداگران

پاسخ: طوطی تو نگهبان دکان بودی و با همه ی مشتریان شوخی می کردی.

2. ریش بر می کند و می گفت : ای دریغ کآفتاب نعمتم شد زیر میغ

پاسخ: غصه می خورد و می گفت: ای افسوس که نعمت آواز خوانی طوطی ام را از دست داده ام

3. جولیقی سر برهنه می گذشت با سر بی مو چو پشت طاس و طشت

پاسخ: گدایی بدون کلاه و دستار می گذشت و سرش مانند پشت تاس و کچل بود.

4. از سوی خانه بیامد خواجه اش بر دکان بنیشت فارغ، خواجه وش

پاسخ: صاحبش از سوی خانه به دکان آمد و آسوده خاطر مانند بزرگان بر دکان نشست

5. می نمود آن مرغ را هر گون شگفت تا که باشد کاندرا آید او به گفت

پاسخ: برای طوطی کارهای شگفت انگیز انجام می داد تا شاید سخن بگوید

ب) معنی لغات را بنویسید؟

حاذق : ماهر گل: کچل سرگین: فضله ی حیوانات فارغ : آسوده میغ : ابر سیاه

ناطق: سخن گو ابدال= مردان کامل دلق: جامه ی پاره صدر= بالا جولقی= گدا و زنده

پوش

پ) به سوالات پاسخ دهید؟

چرا قیاس طوطی خنده آور بود؟

پاسخ: زیرا دو چیزی را با هم مقایسه کرد که به هیچ وجه قابل قیاس با هم نبودند.

مثنوی معنوی اثر کیست؟

پاسخ: مولانا جلالدین بلخی

" نکته گفتن " در این بیت به چه معناست؟

در دکان بودی نگهبان دکان

نکته گفتی با هم سوداگران

پاسخ: به معنای شوخی کردن است.

ت) حفظ شعر

تیر روانه می رود، _____ ما چه نشسته ایم پس؟ _____

پاسخ: سوی نشانه می رود / شه ز شکار می رسد

_____ چاک شده است آسمان، _____ عنبر و مشک می دهد، _____

پاسخ: غلغله ای است درجهان / سنجق یار می رسد